

DECIZIA NR.137/2011

cu privire la solutionarea contestatiei formulata de
persoana fizica X , domiciliat in comuna, judetul Buzau, inregistrata la
DGFP Buzau sub nr.

La biroul solutionare contestatii din cadrul DGFP Buzau s-a inregistrat sub nr./.2011 contestatia formulata de persoana fizica X , domiciliat in comuna, judetul Buzau impotriva Deciziei de impunere nr./2011 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite in baza Raportului de inspectie fiscala inregistrat sub nr./.2011, incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul AIF Buzau.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 209 alin. (1) litera a) din OG nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Buzau, legal este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate.

Obiectul contestatiei il constituie obligatiile fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr./.2011 in suma totala de lei, din care:

- TVA - lei
- dobanzi de intarziere - lei
- penalitati de intarziere - lei

I. In sustinerea contestatiei petenta invoca urmatoarele motive:

- Prin decizia de impunere organele de control au apreciat in mod eronat ca a obtinut venituri din efectuarea de tranzactii imobiliare cu caracter de continuitate, nu s-a declarat platitor de TVA , nu a colectat si achitat TVA si nu a depeș deconturi de TVA.

In sustinerea celor constatate organul de control a apreciat ca in cauza sunt incidente dispozitiile art. 127 al. 2, art. 141, art. 152 alin. 4 si /5, art. 153 alin. 1 lit. a), art. 157 si art 158 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, retinand faptul ca in perioada 01.01.2005 – 31.12.2010, a cumparat de la diverse persoane fizice terenuri din categoria curti – constructii in intravilanul comunei in locatii diferite iar in perioada anilor 2006 –2008 a construit imobile ce au fost vandute ulterior la diferite persoane fizice si juridice.

In conformitate cu dispozitiile art. 127 al. 1 din Codul Fiscal este

considerata o persoana impozabila orice persoana care desfasoara de o maniera independenta si indiferent de loc activitati economice de natura celor prevazute la alin. 2 oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activitati.

In sensul art. 127 al. 2 activitatile economice sunt definite in Codul Fiscal ca fiind activitatile producatorilor, comerciantilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitatile extractive, agricole si activitatile profesiilor libere sau asimilate acestora.

Potrivit dispozitiilor art. 125¹ alin. 1 pct. 4 coroborat cu dispozitiile art. 127 alin. 2 din Codul fiscal constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Conform pct. 3(1) din Normele Metodologice de aplicare a Codului Fiscal, titlul VI, "Taxa pe valoarea adaugata" – obtinerea de venituri de catre persoanele fizice prin vanzarea de locuinte proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale nu va fi considerata activitate economica, cu exceptia situatiilor in care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Potrivit art. 141 alin. 2 lit. f din Codul Fiscal, scutirea de plata a TVA nu se aplica pentru livrarea de constructii noi, a unei parti a acesteia sau a unui teren construibil.

Din interpretarea textului de lege ce defineste activitatea economica se desprinde urmatoarea clasificare:

- activitatea producatorilor – cei care fabrica , produc anumite bunuri.
- activitatea comerciantilor – cumpara si vand anumite produse , marfuri.
- activitatea prestatorilor de servicii – desfasoara activitati de consultanta, intermediari, nu fac nici productie nici comert.

Potrivit acestor criterii de identificare a activitatilor economice, vanzarea de terenuri sau locuinte construite de catre o persoana fizica nu se incadreaza in niciuna din aceste 3 categorii.

Apreciaza ca vanzarea –cumpararea unor astfel de imobile nu poate fi considerata ca fiind cuprinsa in cele 3 categorii iar potrivit art. 13 din Codul de procedura fiscala, normele fiscale sunt de stricta interpretare si aplicare.

- Teza a II-a a art. 127 alin. 2 prevede ca activitatea economica constituie "exploatarea bunurilor corporale si necorporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate".

Venituri cu caracter de continuitate se obtin din inchirierea sau leasingul bunurilor imobile si nu din vazarea acestora, deci legatura dintre

vanzarea de terenuri si locuinte si veniturile cu caracter de continuitate este fortata, activitatea fiind una cu caracter temporar.

Inercarea de extindere a textului de lege reprezinta o adaugire la textul de lege fara sa se sprijine pe nici un argument rational.

- In conformitate cu prevederile HG nr. 1840/2004, valabile in anul 2005, se preciza la pct. 3(1) faptul ca “ nu are caracter de continuitate, obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vazarea locuintelor proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale”, rezultand ca pentru anul fiscal 2005 vanzarea proprietatilor imobiliare nu era supusa TVA.

Ordinul MFP nr. 262/2007, intrat in vigoare la data de 13.03.2007, a aprobat formularele de inregistrare a contribuabililor unde la art. 1 lit. g) se precizeaza “declaratiile de inregistrare fiscala / declaratiile de mentiuni pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii libere(070) cod MFP 14.13.01.10.11./5 iar la lit. h) “certIFICATE de inregistrare in scopuri de TVA, cod MFP 14.13.2099 / 1.

Rezulta ca pina la data de 13.03.2007 nu exista formular de inregistrare fiscala si cum in baza art. 82 alin. 1 din Codul de Procedura Fiscala “declaratia fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal” obligatia fiscala nu putea fi inregistrata fara formular inainte de 13.03.2007.

Organul de solutionare sa aiba in vedere faptul ca in perioada 01.01.2005 – 13.03.2007 nu exista obligatia de a se inregistra din punct de vedere fiscal si nici obligatia de a vira la buget TVA.

- Tratatamentul fiscal al impozitarii veniturilor la tranzactiile din patrimoniul personal guvernate de art. 77¹ cap. VIII din Codul Fiscal comparat cu cel de impozitare a profitului din activitati independente guvernate de art. 46 Cod Fiscal ar necesita corectarea tuturor actelor notariale pe baza procedurii de la art. 77², care sa reflecte reincadrarea din patrimoniul personal in cel comercial(schimbarea metodei de impozitare din impozitarea venitului in impozitarea profitului) si tratamentul fiscal corect – respectiv posibilitatea de a colecta si vira TVA – ar mai necesita obligatia de mentinere a contabilitatii in partida simpla si necesitatea deductibilitatii TVA.

Cum art. 77¹ din cap. VIII Cod Fiscal nu prevede obligativitatea retinerii TVA si cum pentru persoanele fizice nu exista obligativitatea retinerii TVA, rezulta ca cererea de plata catre bugetul de stat este una abuziva si incorecta si retroactiv ar crea pierderi persoanei fizice care anterior nu era obligata la plata TVA.

- In cazul in care persoana fizica ar fi obligata la retinerea TVA, aceasta ar trebui prin reincadrare sa beneficieze de regulile art. 77² Cod

Fiscal , notarul fiind acela care cere rectificarea actului, comunica ANAF si ANAF emite decizia de impunere, respectiv prin rectificarea actului notarial al contractului dintre parti, vanzatorul sa aiba dreptul de a colecta TVA de la cumparator, daca contractul ii permite, dar si dreptul de a deduce tva-ul aferent constructiei, astfel ca statul prin ANAF s-ar imbogati fara justa cauza prin aplicarea unor masuri care exced principiilor civile, comerciale si fiscale.

- art. 153 alin. 6 si 7¹ prevad obligativitatea inregistrarii automate de catre ANAF a celor pe care ii considera platitori de TVA conform art. 78 Cod de procedura fiscala – registrul contribuabililor in care ANAF are obligatia organizarii evidentei platitorilor de TVA.

Se pune intrebarea de ce ANAF nu a procedat la inregistrarea fiscala mai ales ca petenta a depus toate deligentele cu privire la instrainarea imobilelor iar in baza declaratiei 208, notarii informeaza ANAF cu privire la aceste modificari si au obligatia de stabilire si retinere a impozitelor.

- considera ca in cauza este vorba de o raspundere a “culpei comune”.

ANAF, prin acceptarea unei plati prezumat nedatorate a cotei de 3% impozit pe venit si a temeiului bazei de impunere – contractul, apreciaza ca aplicarea majorarilor de intarziere sa se realizeze de la data inregistrarii ca platitor de TVA si nu de la data vanzarii primului imobil, situatie in care nici nu exista obligativitatea virarii TVA.

II. Prin raportul de inspectie fiscala si referatul intocmit precum si prin decizia de impunere emisa, organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

Contribuabilul a cumparat de la diverse persoane fizice 3 terenuri din categoria curti-constructii in intravilanul comunei, in locatii diferite pe care in perioada 2006 – 2008 a construit imobile noi, pe care ulterior le-a vandut la diferite persoane fizice si juridice, astfel:

- imobil situat in comuna compus din teren curti –constructii in suprafata de mp. si locuinta in suprafata de mp, conform contractului de vanzare-cumparare, autentificat sub nr./.2007 la Biroul Notarilor Publici Asociati, valoarea tranzactiei – lei

- imobil situat in comuna vandut conform contractului de vanzare – cumparare autentificat sub nr./.2008 la BNP, valoarea tranzactiei- lei.

- imobil casa de locuit, compus din teren in suprafata de 448 mp. situat in intravilanul comunei si locuinta in suprafata de 142 mp. conform contractului de vanzare-cumparare autentificat sub nr./.2008 la BNP, valoarea tranzactiei – lei.

Prin constrirea si vanzarea celor 3 imobile , contribuabilul a desfasurat activitate in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate in sensul

prevazut de art. 127 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si al pct. 3 alin. 1 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Codului Fiscal care prevad:

Pct. 3 alin. 1 “ in sensul art. 127 alin. 2 din Codul Fiscal, obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vanzarea locuintelor proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerata activitatea economica, cu exceptia situatiilor in care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate in sensul art. 127 alin. 2 din Codul fiscal.”

Contribuabilul nu s-a declarat platitor de TVA desi avea aceasta obligativitate prevazuta la art. 153 alin. 1 lit. a) pct. 1: “Persoana impozabila care este stabilita in Romania, conform art. 125¹ alin. 2 lit. b) si realizeaza sau intentioneaza sa realizeze o activitate economica ce implica operatiuni taxabile si/sau scutite de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere trebuie sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA la organul fiscal competent, dupa cum urmeaza:

a) inainte de realizarea unor astfel de operatiuni, in urmatoarele cazuri:

1. Daca declara ca urmeaza sa realizeze o cifra de afaceri care atinge sau depaseste plafonul de scutire prevazut la art. 152 alin. (1) cu privire la regimul special de scutire” coroborat cu prevederile art. 152 alin. 4 si 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:”(4) o persoana impozabila nou infiintata poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire daca la momentul inceperii activitatii economice declara o cifra de afaceri anuala estimata conform alin. (2) sub plafonul de scutire si nu opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) In sensul alin. (4), pentru persoana impozabila care incepe o activitate economica in decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevazut la alin. (1) se determina proportional cu perioada ramasa de la infiintare si pana la sfarsitul anului, fractiunea de luna considerandu-se o luna calendaristica intreaga.”

De mentionat ca, chiar daca contribuabilul s-ar fi declarat fiscal nu ar fi fost posibila solicitarea regimului de scutire prevazut la art. 152 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare intrucat plafonul de scutire a fost depasit prin vanzarea primului imobil construit , in valoare de lei la data de2007, conform contractului de vanzare-cumparare autentificat sub nr./.2007 la BNP

Contribuabilul X nu a prezentat documente de achizitionare a unor materiale de constructii folosite pentru construirea imobilelor.

Fata de cele aratate organele de inspectie fiscala au stabilit obligatia de plata a TVA-ului si a calculat accesorii pentru neplata acestuia conform art. 152 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal si pct. 62 alin 2 lit. a) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice pentru aplicarea Legii nr. 571/2003 care prevede ca :

“In sensul art. 152 alin 6 din Codul Fiscal, in cazul in care persoana impozabila a atins sau a depasit plafonul de scutire si nu a solicitat inregistrarea conform art. 153 din Codul Fiscal, in termenul prevazut de lege, organele competente vor proceda dupa cum urmeaza:

a) in cazul in care nerespectarea prevederilor legale este identificata de organele fiscale competente inainte de inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul Fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabila ar fi datorat-o daca ar fi fost inregistrata normal in scopuri de taxa conform art. 153 din Codul Fiscal pe perioada cuprinsa intre data la care persoana respectiva ar fi fost inregistrata in scopuri de taxa daca ar fi solicitat in termenul prevazut de lege inregistrarea si data identificarii nerespectarii prevederilor legale.”

Cota de TVA pentru operatiunile efectuate de contribuabil este de 19% conform art. 140 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Baza impozabila aferenta tranzactiilor efectuate de contribuabil este cea prevazuta de art. 137 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care prevede: “Baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata este constituita din :

a) Pentru livrari de bunuri si prestari de servicii, altele decat cele prevazute de lit. b) si c) din tot ceea ce constituie contrapartida obtinuta sau care urmeaza a fi obtinuta de furnizor ori prestator din partea cumparatorului.”

Fata de cele constatate, inspectia fiscala a stabilit un TVA de plata suplimentar in suma de lei ce reprezinta TVA ce ar fi trebuit colectat pentru cele locuinte noi construite si vandute in suma totala de lei.

Pentru neplata la termenele legale a TVA-ului suplimentar s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere in suma totala de lei din care dobanzi - lei si penalitati - lei potrivit art. 119,120 si 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a motivelor invocate de contestatara respectiv de catre organele de inspectie fiscala, raportat la prevederile actelor normative in vigoare, se retine:

Prin decizia de impunere nr./.2011 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr./.2011, organele de inspectie fiscala au stabilit un

TVA suplimentar de plata in suma de lei, calculand totodata dobanzi si penalitati de intarziere in suma de lei.

Fata de motivatiile petentei din contestatia depusa raportat la constatarile inspectiei fiscale organul de solutionare retine ca acestea nu se sustin, avand in vedere urmatoarele:

- afirmatia ca in raportul de inspectie fiscala s-a apreciat in mod eronat ca au fost obtinute venituri efectuand tranzactii imobiliare, nu s-a declarat platitor de TVA, nu a colectat si achitat TVA si nu a depus deconturi de TVA nu are temei legal.

Astfel, din constatările efectuate a rezultat faptul ca petenta a actionat de o maniera independenta, achizitionand 3 terenuri construibile in comuna, judetul buzau, prin acte notariale autentificate.

Ulterior, a solicitat eliberarea de autorizatii de construire, a construit pe terenuri un numar de imobile noi pe care in decurs de cateva luni de la finalizare le-a vandut la diferite persoane fizice si juridice in baza actelor notariale anexate in copie la raportul de inspectie fiscala intocmit.

Prin demersurile efectuate in cazul celor 3 tranzactii imobiliare in perioada 29.06.2007 – 29.09.2008, contribuabilul a desfasurat o activitate economica continua si a obtinut venituri cu caracter de continuitate in sensul art. 127 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal aplicabil cu data de 01.01.2007, articol modificat si aprobat de pct. 86 din Legea nr. 343/17.07.2006.

- motivatia petentei in sensul ca vanzarea de terenuri construibile sau locuinte de catre o persoana fizica nu se incadreaza in criteriile si categoriile de identificare a activitatilor economice nu se sustine intrucat , asa cum se mentioneaza si in contestatie , potrivit dispozitiilor art. 125'alin. 1 pct. 4 coroborat cu dispozitiile art. 127 alin. 2 din codul Fiscal constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale si necorporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate .

De asemenea, potrivit pct. 3(1) din Normele Metodologice de aplicare a Codului Fiscal, titlul VI – Taxa pe valoarea adaugata – “obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vanzarea de locuinte proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de catre acestia pentru scopuri personale, nu va fi considerata activitate economica, cu exceptia situatiilor in care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Totodata, in baza art. 141 alin. 2 litera f) din Codul Fiscal , scutirea de plata a TVA nu se aplica pentru livrarea unei constructii noi , a unei parti a acesteia sau a unui teren construibil.

- interpretarea data de petenta art. 127 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal in sensul ca venituri cu caracter de continuitate ar fi

cele obtinute din inchiriere sau leasing si nu din vanzarea de imobile si prin urmare legatura dintre vanzarea de terenuri si locuinte si veniturile cu caracter de continuitate este fortata, rezultand ca activitatea desfasurata a fost una cu caracter temporar, nu se sustine.

In acest sens este de aratat ca la determinarea starii de fapt fiscale, inspectia fiscala a avut in vedere toate informatiile, documentele si probele solicitate si prezentate: autorizatiile de construire eliberate, precontractele si contractele privind tranzactiile imobiliare efectuate sub forma autentificata de birouri notariale, etc.

- invocarea prevederilor HG nr. 1840/2004 pct. 3(1) privind normele valabile in anul 2005 pe baza carora se poate trage concluzia ca pentru anul 2005 vanzarea proprietatilor imobiliare nu era supusa taxei pe valoarea adaugata nu are relevanta in speta de fata prin faptul ca TVA de plata a fost stabilita pentru tranzactiile imobiliare efectuate in perioada 29.06.2007 – 29.09.2008 , potrivit contractelor de vanzare cumparare incheiate.

Perioada 01.01.2005-13.03.2007 nu are relevanta prin faptul ca in perioada mentionata nu au fost efectuate tranzactii imobiliare.

Potrivit art. 91 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, organul fiscal are dreptul de a stabili obligatii fiscale pentru perioada de prescriptie de 5 ani, fapt pentru care perioada supusa inspectiei fiscale a fost 01.01.2005-31.12.2010, dar veniturile efectiv constatate au fost obtinute in perioada 29.06.2007-29.09.2008.

- sustinerea ca, potrivit OMFP nr. 262/2007, privind formularele de inregistrare fiscala a contribuabililor, declaratiile de mentiuni pentru persoanele fizice care desfasoara activitati independente a intrat in vigoare cu data de 13.03.2007, data pana la care nu ar fi existat formular de inregistrare fiscala si nici obligatia de a vira la buget taxa pe valoarea adaugata nu poate fi luata in considerare intrucat efectuarea tranzactiilor imobiliare a inceput la data de 29.06.2007, data pina la care contribuabilul avea obligatia declararii ca platitor de TVA potrivit art. 153 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal.

- faptul invocat de contribuabil ca stabilirea platii TVA catre bugetul de stat este abuziva , incorecta si retroactiva pe motivul ca art. 77¹ din cap. III din Codul Fiscal nu prevede obligativitatea retinerii TVA este eronat interpretat de catre petenta intrucat articolul mentionat reglementeaza impozitul pe venituri din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal iar taxa pe valoarea adaugata este reglementata de cap. VI din Codul Fiscal.

- mentiunea facuta in contestatie potrivit careia daca persoana fizica ar fi obligata la retinerea TVA trebuie aplicate regulile de la art. 77² din Codul Fiscal prin rectificarea actului notarial si emiterea de decizii de impunere este eronata prin faptul ca articolul mentionat se refera strict la situatia in

care se constata erori sau omisiuni in calcularea si incalcarea impozitului prevazut la art. 77 alin. 1 si 3 respectiv impozitul pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal si nu la TVA cum in mod eronat invoca contribuabilul.

- obligativitatea inregistrarii persoanelor impozabile in scopul de TVA potrivit art. 153 alin. 6 si 7 a fost stabilita de organele de inspectie fiscala prin emiterea dispozitiei nr./.2001 care a fost adusa la cunostinta contribuabilului impreuna cu raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere, prin adresa nr.2011.

Referitor la mentiunea ca nu s-a procedat la inregistrarea fiscala in baza informatiilor din declaratia 208 depusa de notarii publici, potrivit art. 77³ din Codul Fiscal este de precizat faptul ca au obligatia inregistrarii fiscale in baza art. 127,141,152 si 153 din Codul Fiscal numai acei contribuabili care efectueaza tranzactii imobiliare cu terenuri construibile si constructii noi iar declaratia 208 nu contine informatii privind natura tranzactiilor –terenuri construibile si constructii noi.

- consideratia ca in cauza este vorba de o raspundere a “culpei comune” prin acceptarea unei plati prezumate nedecarate a cotei de 3 % impozit pe venit nu se sustine intrucat aceasta este reglementata de art. 77¹ din Codul Fiscal.

- referitor la solicitarea din contestatie ca majorarile si penalitatile de intarziere sa se calculeze de la data inregistrarii ca platitor de TVA si nu de la data cand trebuia sa depuna primul decont de TVA aferent vanzarii primului imobil, aceasta nu are temei legal deoarece prin efectuarea primei tranzactii imobiliare s-a depasit plafonul de scutire prevazut la art. 152 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal iar potrivit art. 153 alin. 1 din Codul Fiscal contribuabilul trebuia sa se inregistreze in scopuri de TVA inaintea efectuarii primei tranzactii prin faptul ca intentiana sa realizeze o activitate economica.

Avand in vedere cele aratate mai sus organul de solutionare constata ca , in mod corect , inspectia fiscala a stabilit un TVA suplimentar de plata in suma de lei precum si dobanzi si penalitati de intarziere in suma totala de lei.

In consecinta, in baza art. 209 alin. 1 lit.a) art. 210 alin 1, art. 213 alin. 1 si art. 216 alin. 1 din OG. Nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala cu modificarile si completarile ulterioare se:

DECIDE:

Art. 1. Respingerea contestatiei formulata de persoana fizica neautorizata X , domiciliat in judetul buzau pentru suma totala de lei, din care:

- TVA - lei
- dobanzi de intarziere - lei
- penalitati de intarziere - lei

Art. 2. Biroul Solutionare Contestatii va comunica prezenta decizie contestatoarei, respectiv Activitatii de Inspectie Fiscala.

Art. 3. Prezenta decizie poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Judetean Buzau, conform art. 11 din Legea nr. 554/2004.

Director Executiv,

Vizat,
Sef birou juridic,